उत्पत्स्यति रुरुर्नाम प्रमतेरात्मजः शुचिः ।
तं दृष्ट्वा शापमोक्षस्ते भविता नचिरादिव ॥ ६२ ॥
स त्वं रुरुरिति ख्यातः प्रमतेरात्मजो ऽपि च ।
स्वरूपं प्रतिपद्याहमिह वक्ष्यामि ते हितम् ॥ ६३ ॥
5 स डोण्डुभं परित्यज्य रूपं विप्रर्षभस्तदा ।
इदं चोवाच वचनं रुरुमप्रतिमौजसम् ॥ ६४ ॥
अहिंसा परमो धर्मः सर्वप्राणभृतां स्मृतः ।
तस्मात्प्राणभृतः सर्वान्न हिंस्याद्ब्राह्मणः क्व चित् ॥ ६५ ॥
ब्राह्मणः सौम्य एवेह जायतीति परा श्रुतिः ।
10 वेदवेदाङ्गवित्तात सर्वभूताभयप्रदः ॥ ६६ ॥
अहिंसा सत्यवचनं क्षमा चेति विनिश्चितम् ।
ब्राह्मणस्य परो धर्मो वेदानां धारणापि च ॥ ६७ ॥
क्षत्रियस्य च यो धर्मः स हि नेष्येत वै तव ।
दण्डधारणमुग्रत्वं प्रजानां परिपालनम् ॥ ६८ ॥
15 तदिदं क्षत्रियस्यासीत्कर्म वै शृणु मे रुरो ।
जनमेजयस्य धर्मात्मन्सर्पाणां हिंसनं पुरा ॥ ६९ ॥
परित्राणं च भीतानां सर्पाणां ब्राह्मणादपि ।
तपोवीर्यबलोपेताद्वेदवेदाङ्गपारगात् ॥ ७० ॥

---

3. Die Kinder der Kadrû und Vinatâ (1,16,5—25).

सौतिरुवाच ।

20 पुरा देवयुगे ब्रह्मन्प्रजापतिसुते शुभे ।
आस्तां भगिन्यौ रूपेण समुपेते ऽद्भुते ऽनघ ॥ १ ॥
प्रादात्ताभ्यां वरं प्रीतः प्रजापतिसमः पतिः ।
कश्यपो धर्मपत्नीभ्यां मुदा परमया युतः ॥ २ ॥
वरातिसर्गं श्रुत्वैव कश्यपाद्उत्तमं तु ते ।
25 हर्षादभ्यधिकां प्रीतिं प्रापतुः स्म वरस्त्रियौ ॥ ३ ॥
वव्रे कद्रूः सुतान्नागान्सहस्रं तुल्यवर्चसः ।
द्वौ पुत्रौ विनता वव्रे कद्रूपुत्राधिकौ बले ॥ ४ ॥
धार्यौ प्रयत्नतः गर्भावित्युक्त्वा स महातपाः ।
वरं प्रदाय भार्याभ्यां कश्यपो वनमाविशत् ॥ ५ ॥